

[Foged.]

hvorom den højtærede statsminister og den tidligere finansminister gang på gang har sagt til befolkningen: der skal ikke på grundlag af den 13. almindelige vurdering komme urimelige stigninger. Friholdelsen kan ikke alene afgrænses til personer i enfamilieshuse, og den kan vel at mærke slet ikke afgrænses hertil, når ikke alle enfamilieshuse friholdes. Det ligger jo sådan, at forhøjelsen på de 60.000 kr. vel kommer til at passe i nogle tilfælde; i andre tilfælde er der ikke tale om 60.000 kr.s forhøjelse af vurderingen, men hvordan ligger det i Københavns omegn? Har ministeren ikke allerede på nuværende tidspunkt nogle opgørelser, der kan fortælle os, at det er ikke forhøjelser på 60.000 kr., men eventuelt forhøjelser på 100.000 kr., der bliver aktuelle for et stort antal medborgere, som derved ikke friholdes, og som må føle, at de får pålagt en urimelig byrde som følge af den 13. almindelige vurdering? Jeg håber, den højtærede finansminister er indstillet på, at vi nøje kulegraver spørgsmålene omkring den 13. almindelige vurdering på en sådan måde, at vi kan få at vide, om der sker urimelige forhøjelser.

Lad mig skynde mig at sige, at vi er tilhængere af, og vi tilslutter os, at disse enfamilieshuse friholdes. Men der er jo også andre; f. eks. kan de ejere af boligkomplekser, der har fået formueforhøjelse på grund af den 13. almindelige vurdering, jo ikke flytte den forøgede formueskat over på lejerne. Derimod kan formueskatteforhøjelsen, hvor komplekset ikke ejes af nogen person, medtages på det pågældende foretagendes regnskab, og lejerne vil da få forhøjelser i deres lejeydelse. Det kan da ikke være rimeligt, at man i det ene tilfælde rammer ejere, der har taget initiativ til at bygge lejligheder, og friholder lejerne, mens i det andet tilfælde lejerne ikke bliver friholdt. Jeg tror, den højtærede finansminister helt anderledes skulle have taget fat på problemerne for disse forskellige befolkningsgrupper, som nu naturligvis vil melde sig ved finansministerens दर og bede om, at løftet om, at der ikke skulle ske urimelige forhøjelser, nu også bliver overholdt. Også erhvervsjendommene vil stige; der vil komme til at ligge formueskat på vore erhvervsjendomme, en skat, som skal lægges

over på produktionen; det er den eneste måde, den kan dækkes ind på. Disse ejendomme er ikke blevet friholdt.

Det sted, hvor stigningerne måske vil ramme hårdst, er vore landbrugsejendomme. De 60.000 kr., hvormed den højtærede finansminister foreslår det skattefri formuebeløb forhøjet, sluges for langt de fleste landbrugsejendommens vedkommende — jeg må tro, at det er korrekt; jeg beder den højtærede finansminister om at fremskaffe talmateriale, der kan belyse, om det er korrekt — af bygningsforhøjelserne. Når bygningsforhøjelserne på den måde bliver, skal vi sige neutraliseret rent formueskattemæssigt, vil enhver yderligere forhøjelse altså hvile på produktionsjorden. Det er en ny grundstigningsskyld, der indføres ad bagdøren. Denne nye grundstigningsskyld vil, hvis man holder sig i nærheden af den nederste grænse, blive 15 promille, og holder man sig ved de øverste grænser, vil den blive 23 promille. Mens altså de fleste af dem, der bor i egne huse, friholdes for formueskat af et beløb, der svarer til værdistigningen af deres bolig — i nogle tilfælde er der måske for de mindre ejendomme delvis tale om produktionsjendomme — så skal der hvile en ny tyngende grundskat på landbrugserhvervet, uanset at dets indtjeningsmuligheder ikke er forøget spor. Det kan landbruget ikke være tjent med. Jeg beder derfor den højtærede finansminister nøje overveje, om den stigning, der har fundet sted på landbrugsjorden, på produktionsjorden, ikke også kan fritages, for ellers er der ikke ligestilling.

Vi har naturligvis hæftet os ved, at ministeren nu går op til fritagelse for formuer indtil 150.000 kr. Vi finder ikke, at tallet er tilstrækkelig højt; jeg skal ikke her nævne noget, som vi vil finde tilstrækkeligt, men vi mener, at der bør ske en forhøjelse.

I afsnit II, § 4, stk. 3, findes der en bestemmelse, der omhandler formuens afkastningsevne, gående ud på, at såfremt en skattepligtig formue ikke har givet sin ejer en samlet skattepligtig indtægt, der udgør mindst 3 pct. af formuen, træder visse nedslagsregler i kraft. Efter de udbytter og rentesatser, vi arbejder med i dag, må de 3 pct. vist være for gammeldags. Vi beder derfor den højtærede finansminister se nøje også